

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De resurrectione animæ, quæ fit per pœnitentiam. Cap. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

me, & desponsabo mihi, in reconcilia-
tione, & reparatione amissæ gratiæ meæ,
dilectissimam animam tuam.

*De resurrectione anima, quæ fit per pœni-
tentiam.*

CAP. XVII.

Quamuis nihil eorum, quæ dixi, te
moueret, fili, ad agendam pœniten-
tiam & querendam pacem, & amicitiam
meam, inæstimabile saltem bonum diui-
næ gratiæ, ad quam veri pœnitentes re-
surgunt à morte peccati, deberet morare
te, vt statim conuertereris ad me auctore
vitæ, & lucis illius, quæ nescit occasum.
Tanta est enim dignitas, sublimitas, &
decor gratiæ meæ, per quam ego habito
in anima Iusti, vt abominabilis appareat
omnis mundi pulchritudo, & altitudo, si
cum illa comparetur. Si daretur tibi, ô fili
charissime, semel aspicere resurrectionē
illam, quæ fit per gratiam meam, omnia
mundi bona despiceres, vt stercore, & vē-
deres omnē substantiam domus tuæ, ad
emendam prætiolosissimam gratiæ marga-
ritam. Recordare, fili, quod didicisti per
Sanctas Scripturas, & inspirationes meas,
quomodo corpus meum à peccatoribus

C

defor-

deformatū in acerbissima passione mea, accedente momento resurrectionis, reformatum est, ita vt niuem candore, & Solem splendore superaret. Paulo ante non erat ei species, neque decor, sed imago mortis, & in puncto resurrectionis, suauissima pulchritudine, & purissima luce præditum apparuit, quasi corpus Vnigeniti Filij Dei. Ad hunc modum debes meditari, fili, resurrectionem animæ, quæ in peccato mortua fuerat, & per gratiam reuiuiscit. In puncto enim illo ex imagine diaboli horrenda, transit ad similitudinē Dei, ex tenebris infernalibus ad serenissimā lucem, ex deformitate turpissima ad pulchritudinem dulcissimā, quæ lapides emolliret. Ego sponsus animæ ab adultério peccati reuerētis ad thalamum meū, immemor iniuriæ capior amore colūbæ meę redeuntis ad arcam cum ramo virētis oliuæ, & recipio illam ad strictissimos amplexus meos. Ego in hora illa orno redemptam à seruitute Pharaonis dilectam meam virtutibus diuinis, vt se præsentet clementissimo Patri meo, & ornata monilibus redemptionis, quæ est in sanguine meo, numeretur inter filias Sion vestitas purpura Regis, qui gratis amauit, & elegit eas. Considera nunc, fili, vnde ex-

cideris,

cideris, & age pœnitentiam conuersus ad me ex intimis medullis, neque parui facias tantas, & tam ineffabiles diuitias, quæ in statu gratiæ meæ proueniunt. Ne audias consilia hominum diuertentium te à beatissima luce mea: sed sequere consilia Sanctorum, qui dilexerunt, & exquisierunt me. Nescit mundus æstimare gratiã meam vendens me pro modico fragmento panis; quo non poterit saturari. Aperit tu oculos cordis tui, & contemplare speciosissimam formam Dei, quantum valet infirmitas tua, & videbis, vnum saltem gradum Diuinæ gratiæ meæ prætiosiorẽ esse, quam vniuersi mundi imperium, etiam si absque fine duraret. Hæc est sancta, & casta eruditio mea, quæ debet mouere cor tuum ad contemnendas omnes consolationes terræ, & ad quærendam amicitiam meam. Si fueris fidelis, & audieris me, dabo tibi vestem nouam qua induuntur reges multi, qui mecum regnaturi sunt in æternum, & vltra.

De reparatione amicitia diuina, quæ fit per pœnitentiam.

CAP. XVIII.

Inæstimabilis thesaurus est amicitia mea, fili charissime, quæ voco ad recõ-
C 2 liationem.